03/02/2025

Të 9-tat nga jetëndërrimi i Kryepiskopit Anastas

Më 2 shkurt 2025, në katedralen orthodhokse “Ngjallja e Krishtit” në Tiranë, pas Liturgjisë Hyjnore, u krye shërbesa e përshpirtjes me rastin e të nëntave të Kryepiskopit dhe Atit tonë të lumur, Imzot Anastasit. Përshpirtja u drejtua nga anëtarët e Sinodit të Shenjtë, nën kryesimin e Mbikëqyrësit të Fronit Kryepiskopal, Mitropolitit të Korçës, Imzot Joanit, në prani të një morie besimtarësh. Një përshpirtje e dytë u krye në kriptën ku prehet trupi i Kryebariut tonë të ndjerë ku të gjithë besimtarët e përshëndetën Kryepiskopin Anastas, të fjetur më Zotin.

Përshpirtja për të fjeturit është një shërbesë e shkurtër kishtare në Kishën Orthodhokse, e cila kryhet për prehjen e shpirtit të të ndjerëve. Kjo shërbesë shpreh besimin në Ngjalljen dhe shpresën për jetën e përjetshme, duke i lidhur të gjallët me ata që kanë ndërruar jetë përmes lutjeve dhe mëshirës së Zotit.

Ajo zakonisht kryhet në ditën e tretë, të nëntë, të dyzetë pas ndarjes nga jeta, si dhe në përvjetorët e të ndjerit. Mund të zhvillohet në varreza, mbi varrin e të ndjerit, në kishë apo edhe në shtëpi.

Struktura e shërbesës fillon me bekimin “I bekuar është Perëndia” dhe vazhdon me Himnin Trishenjtor: Shenjt Perëndi, Shenjt i Fuqishëm, Shenjt i Pavdekshëm, mëshirona. Më pas, psalen katër tropare për prehjen e shpirtit të të ndjerit dhe prifti lutet që Zoti ta vendosë shpirtin e të ndjerit në vend të ndritshëm, në vend të blertë, në vend prehjeje dhe paqeje. Shërbesa përmbyllet me përlëshimin përfundimtar dhe të pranishmit këndojnë tri herë “I përjetshëm kujtimi”, si lutje që

kujtimi i të ndjerit të mbetet i paharruar në praninë e Zotit.
Përshpirtja nuk është vetëm një akt nderimi për Kryepiskopin e lumur, por edhe një shprehje e besimit në vazhdimësinë e jetës pas vdekjes.
Kisha Orthodhokse mëson se shpirti nuk shuhet, por vazhdon të ekzistojë dhe të lutet për mëshirën hyjnore. Përmes kësaj shërbese, besimtarët jo vetëm që nderojnë të ndjerin, por edhe i luten Zotit për prehjen e tij të përjetshme, duke dëshmuar lidhjen shpirtërore mes të gjallëve dhe atyre që kanë kaluar në amshim.
Kryepiskopi ynë i lumur shpesh i referohej thënies së Apostull Pavlit drejtuar Romakëve që thoshte se “Edhe nëse rrojmë për Zotin rrojmë; edhe nëse vdesim, për Zotin vdesim”.

Fjala e Mitropolitit Mbikëqyrës të Fronit Kryepiskopal, Hirësi Joanit, mbajtur sot në ditën e nëntë të jetëndërrimit të Kryepiskopit të ndjerë Anastas, në katedralen “Ngjallja e Krishtit”, Tiranë.

Radio “Ngjallja”